

Det første Forslag, jeg skal nævne, gaar ud paa at foreslaa en Bevilling paa 800 Kr. til en Revision af Listen over de Bøger, der ere anbefalede fra Kultusministeriets Side. Forslaget er tiltraadt, men med den Bemærkning, at man ikke havde nogen rigtig Tro til disse Anbefalinger fra Kultusministeriets Side. Jeg tror, de Herrer maaske se noget vel meget paa Sagen fra Skolebogsforfatternes Standpunkt og mindre fra Kommunernes og fra Skolernes. Der udgives nemlig mellem Aar og Dag en Masse Skolebøger, som de fleste Mennesker slet ikke se, en Mængde navnlig historiske Bøger, bibelhistoriske og andre, som efter min Mening ikke egne sig videre til Brug i Folkeskolen, som kun kan skaffes ind enkelte Steder, og som, hvis de blive indførte enkelte Steder, i Virkeligheden vilde virke skadelig paa Undervisningen. Jeg tror, det er heldigt, at en Mand med virkelig pædagogisk Indsigt kan komme til at udtale sig om de Skolebøger, der foreligge, og jeg tror derfor, man skal være noget varsom med straks at bryde Staven over de kultusministerielle Anbefalinger. Det ærede Udvalg har imidlertid set rigtigt her i Sagen: denne Institution fortsættes fremdeles, enten man vedtager dette Ændringsforslag eller ikke; det, der naas ved Ændringsforslaget her, er kun, at man faar en Revision af samtlige disse Anbefalinger, som man har haft nu i over en Menneskealder. Denne Revision maa ogsaa af alle anses for nyttig og er ogsaa af alle anset for nyttig, og den finder altsaa Sted ved denne Bevilling, her er foreslaaet.

Hvad Understøttelserne angaar, har jeg ikke nogen Grund til at opholde mig ved de foreslaaede Understøttelser, eftersom de ere tiltraadte fra alle Sider. De Forslag, der ere stillede af Finansudvalget, har jeg ikke nogen Grund til at opholde mig videre ved. Jeg tiltræder det Forslag, der er stillet om at yde en Bevilling, og jeg beklager mig ikke over det Forslag, der fra Finansudvalgets Side er stillet om at nægte en Bevilling til den forhenværende Præst i Harbøre. Dette Forslag var fra min Side stillet op i Henhold til et Løfte, min Forgænger har givet. Naar Tinget ikke mener, at der er Grund til at yde den foreslaaede Understøttelse, skal jeg med Sindsro finde mig i Tingets Afgørelse.

Hvad de kirkelige Bevillinger angaar, er der af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og hans Meningsfælle stillet Forslag om at indsætte en Anmærkning paa Fi-

nansloven, som skulde give Ministeren en Bemyndigelse. At man fra den Side ønsker at give Ministeren en Bemyndigelse, er jo i det hele taget noget sjældent; alene det er mærkeligt; men Bemyndigelsen er ogsaa af en særegen Art, idet den gaar ud paa at bemyndige Ministeren til at undlade at betale Penge til en Kirkes Opførelse. Men naar man gør det, maa man gøre det ud fra den Opfattelse, at, hvis en saadan Anmærkning ikke blev sat ind, havde Ministeren Forpligtelse til at udbetale Pengene — ellers synes der mig ikke at være nogen Grund til Anmærkningen. Man maa altsaa gaa ud fra, at Ministeren har Bemyndigelse til at udbetale Pengene uanset, om Komiteen ikke gør, hvad den er forpligtet til, nemlig at opføre Kirken, saaledes som det var forudsat. Det samme er Tilfældet med Kirken i Odense, for saa vidt som den blev vedtagen samtidig.

Jeg derimod betragter Ministerens Stilling som bunden ved, hvad der blev vedtaget ved Bevillingens Givelse i Fjor. Han er kun forpligtet til at rette sig efter Bevillingen, som den er given paa Finansloven, og der blev der fastsat den Forpligtelse, at Pengene skulde udbetales, naar Komiteerne opførte disse Kirker, saaledes som det blev foreslaaet i Fjor, og saaledes som Tegninger og Overslag udvise. Naar man derfor nu foreslaar en Anmærkning ud fra den Forudsætning, at Ministeren skulde være forpligtet til at udbetale Pengene, uanset om Kirkekomiteerne opfyldte de Forpligtelser, som Lovgivningsmagten havde forudsat, kan jeg paa ingen Maade gaa ind paa den. Jeg tror, at man ser helt forkert paa dette Spørgsmaal. Jeg forstaar ikke rigtig, hvordan man kan falde paa at stille saadan en Anmærkning op; men Anledningen kender jeg, idet manovre i Aarhus har bedt om at faa en Forudsætning ændret og faa Lov til at faa Bevillingen, uanset at man ikke foreløbig vil opføre et Taarn. Skulde det have været ført igennem, skulde Rigsdagen have været spurgt, og jeg havde begyndt at spørge Finansudvalget desangaaende. Men da man fra dets Side mente, at der ikke var nogen Grund til at ændre Forudsætningen, er Sagen dermed bortfalden, og Pengene blive ikke udbetalte Komiteen, uden at den opfylder den Forudsætning, der var til Stede ved Bevillingens Givelse i Fjor. Denne Anmærkning er derfor ikke alene overflødig, men ligefrem skadelig.

Dernæst har det samme Mindretal stillet Forslag om at nægte et Lønnings-tillæg til Kandidat Folbergs Tilsyn med